

עמ"ת 3118/09/21 - מחמד עראערה, כעאבנה מנצור, מוסא כעאבנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 3118-09-21 (עציר) ואח'

בפני העוררים	כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא 1. מחמד עראערה (עציר) 2. כעאבנה מנצור (עציר) 3. מוסא כעאבנה (עציר) באמצעות בא כוחם עוה"ד יוסי זילברברג
נגד המשיבה	מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות קריית שמונה צפון

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית המשפט קמא (כב' השופטת דוניא נסאר) להורות על מעצרם של העוררים עד תום ההליכים נגדם.

במהלך הדיון הבהיר ב"כ העוררים כי אף שהערר הוגש לכאורה גם בשמו של העורר מס'

2 הרי שבפועל הוא מבקש לדון רק בערר בעניינם של העוררים 1 ו- 3.

2. כנגד העוררים ואדם נוסף - נאשם מס' 1 בכתב האישום (להלן: "**הנאשם מס' 1**") הוגש כתב אישום האוחז שלושה אישומים, שעניינם קשירת קשר לבצע פשע, התפרצות לבנין שאינו דירה במספר הזדמנויות וגניבה. כל זאת לצד עבירות נוספות, כמו החזקת מכשירי פריצה והיזק לרכוש.

העוררים, שהם תושבי הגדה המערבית, מואשמים בכך שקשרו קשר עם הנאשם מס' 1, תושב ישראל, לבצע התפרצויות וגניבות במקומות שונים ברחבי המדינה. לשם כך הם נכנסו לישראל שלא כדין והנאשם מס' 1 הסיעם ממקום למקום באמצעות רכב מדגם סקודה, שהיה בהחזקתו (להלן: "**הרכב**").

על פי האישום הראשון- בתאריך 5.7.21 בשעה 18:52 או בסמוך לכך, במסגרת הקשר העברייני ולצורך

קידומו, אסף הנאשם מס' 1 לרכבו את העוררים בכביש 443 והסיע אותם לאזור צומת כברי שבגליל המערבי ושב לבדו לכיוון דרום הארץ לביתו שבשגב שלום.

בתאריך 6.7.21 בשעה 02:27 או בסמוך לכך, חתכו העוררים את גדר הברזל ההיקפית של קיבוץ יחיעם באמצעות כלי פריצה אשר נשאו עמם, נכנסו לקיבוץ והתפרצו למכולת בכוונה לבצע גניבה. הם חתכו סורג של חלון ונכנסו למכולת, ממנה גנבו מכשיר DVR. לאחר מכן פרצו העוררים לבניין מזכירות הקיבוץ, תוך שהם גורמים לנזק למבנה, המוערך ב- 27,200 ₪, עקרו מכשירי DVR וגנבו שעון יד ממגירה בעמדת העבודה של מזכירת הקיבוץ.

על פי האישום השני- בתאריך 6.7.21 בין השעות 19:00 ל-20:30 לערך, במסגרת הקשר העברייני ולצורך קידומו, הסיע הנאשם מס' 1 ברכב את העוררים מאזור צומת כברי שבגליל המערבי לעבר אזור צומת כוח שבגליל העליון ושב לבדו לכיוון דרום הארץ לביתו שבשגב שלום.

בתאריך 7.7.21 בשעה 00:39 או בסמוך לכך, התפרצו העוררים למבנה המועצה האזורית גליל עליון באמצעות קריעת רשתות חלון ונכנסו דרכו לתוך מבנה המועצה יחד עם כלי פריצה אשר נשאו עמם. הם הזיקו לרכוש במזיד בכך שהרסו את ארון התקשורת וחתכו כבלים רבים אשר היו בתוכו תוך שגרמו לנזק המוערך ב- 9,780 ₪. העוררים התפרצו למשרדי הגבייה של המועצה דרך החלון וניסרו כספת שהייתה במקום באמצעות מסור דיסק ופתחו אותה. משראו כי אין בה כסף מזומן, פנו לעבר משרדו של עו"ד יונתן גולדשטיין, התפרצו אליו, הזיקו לקופה קטנה אשר הייתה מצויה במשרדו וגנבו מתוכה 1,000 ₪. הם הזיקו ופתחו כספת נוספת באמצעות מסור דיסק. משראו כי גם בכספת זו אין כסף מזומן פנו לעבר משרד מנהל תאגיד המים במועצה, התפרצו לתוכו והזיקו לכספת נוספת באמצעות חיתוכה במסור דיסק. גם בכספת זו לא מצאו כסף מזומן. העוררים עזבו את מבנה המועצה וזאת לאחר שעקרו את מכשירי ה-DVR מהמקום וגנבוהו עמם.

על פי האישום השלישי- בתאריך 7.7.21 בשעה 13:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם מס' 1 ברכב מביתו שבשגב שלום לאזור הגליל העליון, והסיע את העוררים מאזור הגליל העליון לכיוון דרום הארץ. בשעה 14:10 לערך נעצר הרכב בעקבות מחסם יזום של משטרת ישראל כשהנאשם מס' 1 נוהג בו והעוררים עימו. שברכב נתפסו כלי פריצה ופריטים רבים אשר שימשו את העוררים לביצוע הפריצות: קאטר, מסור דיסק, דיסקים רבים לחיתוך, מפתחות לחיבור וניתוק דיסקים, מברגים, פטיש, פלאיירים, מגזרי חיתוך ברזל, מספריים לחיתוך פח, חמי צוואר, מכשיר משבש תדרים לצורך הסוואתם ושיבוש האפשרות לאתרם באמצעות הטלפונים שברשותם, כפפות, פנס ועוד.

3. עם הגשת כתב האישום עתרה המשיבה להורות על הארכת מעצרו של העוררים עד תום ההליכים כנגדם, בהסתמך על קיומן ראיות טובות לביסוס אשמתם, ראיות אלה, לפי הנתען מרכיבות תצורף ברור המצביע על העוררים כמי שביצעו את העבירות המיוחסות להם.

בהחלטתו מיום 10.8.21 סקר בית המשפט קמא בהרחבה את הראיות הלכאוריות הקיימות כנגד

העוררים 1-3 וקבע כי ישנן ראיות מספקות לשם הארכת מעצרם וכי קמה גם עילה למעצרם, שלא ניתן לאיינה באמצעות חלופה, לכן הורה על הארכת המעצר של העוררים 1 ו-3. (ההחלטה נסובה גם אודות הנאשם מס' 1 שאף לגביו נמצאו ראיות לכאורה למיוחס לו).

4. בערר שהוגש על החלטה זו קובלים העוררים 1 ו-3 על החלטת בית המשפט קמא וטוענים כי שגה כאשר קבע כי קיימות די ראיות לכאורה להוכחת אשמתם, מבלי שבחן את מארג הראיות ביחס לכל אחד מן העוררים בנפרד. לעמדת ב"כ העוררים הראיות עליהן הצביע בית המשפט קמא לא יוצרות תצורה ברורה המצביע על העוררים כמי שביצעו את העבירות.

5. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים שוכנעתי כי דין הערר להידחות.

6. כידוע, בשלב זה נדרש בית המשפט לבחון האם קיימות ראיות לכאורה בעלות פוטנציאל סביר להרשעת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. בהקשר זה, כפי שקבע בית המשפט קמא גם ראיות נסיבתיות עשויות לבסס תשתית ראיתית לכאורה למעצרם עד תום ההליכים.

7. בידי המשיבה ראיות לכאורה, שהן אמנם נסיבתיות אך יוצרות מארג שממנו ניתן להסיק כי קיימת תשתית ראיתית להוכחת אשמתם של העוררים:

א. **תוצרי האזנות סתר** - ביום 3.7.21, יומיים לפני המועד בו הסיע הנאשם מס' 1 את העוררים לצפון הארץ, נקלטו בעמדת האזנת הסתר שיחות בהן זוהו קולותיהם של הנאשם מס' 1 והעוררים 2 ו-3 ואשר עסקו בהתארגנות ותכנון לגבי יום שני (יום ב' בשבוע- שהוא התאריך 5.7.21). למחרת היום, ב-4.7.21 תיאמו העוררים גם את שעת היציאה.

השיחות אמנם אינן מפרטות את מהות הקשר והתכנון, אך עולה מהן כי העוררים האלה תיאמו עם הנאשם מס' 1 לבצע דבר מה יחדיו ביום 5.7.21, במועד בו הסיע אותם לכאורה לאזור הצפון.

בתיק החקירה שהונח בפני בית המשפט לא היו צווי האזנות הסתר הרלוונטיים, בית המשפט קמא בחן את הקושי והתייחס אליו. על כל פנים, במעמד הדיון בערר הצהירה באת הכוח המשיבה כי הצווים לא הונחו בפני בית המשפט, כיוון שהם תחת חיסיון וניתנה החלטה המאריכה את המועד להמצאת תעודת החיסיון.

שיחות אלה אינן עומדות בפני עצמן, אך הן מהוות נדבך בהוכחת קשירת הקשר לביצוע העבירות, כאשר בסופו של דבר נתפסו העוררים כשהם עושים דרכם חזרה משטחי ישראל ברכבו של הנאשם מס' 1 כשברשותם כל הציוד שפורט לעיל ופריט הקושר אותם לאחת הפריצות.

ב. **מסלול נסיעתו של הרכב** - כפי העולה מן השיחות תואמה הפעילות לשעה חמש וחצי - שש. ואכן

בשעה 18:00 נצפה הרכב שהיה בשימוש של הנאשם מס' 1 עושה דרכו בכביש 6 צפונה. כפי שפורט בהרחבה בהחלטתו של בית המשפט קמא, מסלול נסיעתו של רכב הסקודה נצפה במצלמות כביש 6 ומערכת עין הנץ כשהוא עושה דרכו צפונה וחזרה לדרום במועדים ובזמנים המפורטים בכתב האישום, באופן התואם את התרחיש המפורט בכתב האישום. הנאשם מס' 1 אף תועד במצלמות תחנת דלת מנטה בכפר יאסיף בתאריך 6.7.21 בסמוך לשעה 19:00 מבצע קניה במקום.

ביום 7.7.21 בו נתפסו העוררים כשהם נוסעים ברכב עם הנאשם מס' 1 נצפה הרכב בשעה 10:45 במחלף קריית גת נוסע לכיוון צפון ועד לצומת מחניים וכעבור כשעה נצפה בצומת גולני לכיוון מערב. בהגיעו למנהרת יקנעם על כביש 6, נעצר הרכב על ידי השוטרים.

ג. **עקבת נעל במשרדי המועצה האזורית** - על כיסא במשרד הגביה של המועצה האזורית גליל עליון, אשר נפרץ כמפורט באישום השני, נמצאה עקבת נעל (דו"ח תפיסה מסמך 42). היא נבדקה ונמצאה בעלת **התאמה מלאה** לנעליו של העורר מס' 3 (חוות הדעת - מסמך 65). ב"כ העוררים טוען כי שגה בית המשפט קמא כאשר התייחס לראיה זו כראיה בעל תמשקל כלל וזאת לאור הלכת מצגורה (ע"פ 1620/10).

בית המשפט קמא דחה את הטענה תוך שהפנה לדנ"פ 8512/13 **מדינת ישראל נ' מצגורה** (05.06.14) ולדברים שהובאו שם בכל הנוגע ליישום הלכת מצגורה:

"בהקשר זה, יוזכר, כי בפסק הדין הובהר במפורש כי אין הוא מבקש לקבוע עמדה מחייבת לגבי מקרים אחרים אף אם עשויה להיות לקביעות שם השלכות מסוימות לגבי תיקים אחרים. כן, נקבע בפסק הדין כי אין מקום לפסול באופן גורף את הראיה של טביעות נעל (ראו פסקה 22 לפסק הדין)".

מסקנתו של בית המשפט קמא מבוססת ועולה גם מתוך פסק דין מצגורה עצמו, שם קבע כב' השופט נ. הנדל כי אין מקום לפסול את הראיה ברמה הכללית, השוואת טביעות נעליים, היא טכניקה מדעית מקובלת ומצוטטת בהרחבה בפסיקה, וזאת למרות הקשיים עליהם עמד בפסק דינו. (ראו גם בפסק דינו של כב' השופט י. דנציגר, אשר קבע כי גם לעמדתו אין מקום לקבוע באופן גורף שטביעת נעל לא יכולה להיחשב כראיה קבילה במשפט).

יש להניח כי קבילותה ומשקלה של הראיה תבחנה במסגרת הכרעת הדין, אולם בשלב זה אין סיבה לשלול אותה כראיה נוספת הקושרת את העוררים, ובפרט את העורר מס' 3 לביצוע ההתפרצות למזכירות המועצה האזורית.

ד. **תפיסת השעון שנגנב ממזכירות קיבוץ יחיעם בתוך מעיל ברכב בו נסעו העוררים-**

השעון זוהה על ידי מזכירת קיבוץ יחיעם כשעון שהיה מונח במגירת שולחנה ונגנב במהלך ההתפרצות. השעון אמנם איננו שייך לגב' שוויץ, שזיהתה אותו, אך היא זיהתה אותו בוודאות, כאותו שעון שהיה מונח במגירה של שולחנה, ואשר ראתה אותו כמעט מידי יום ביומו כאשר הוציאה חפצים מן המגירה.

בית המשפט קמא קבע כי תפיסת השעון יומיים לאחר הגניבה מקימה "חזקה תכופה" וזאת על סמך ההלכה שנקבעה בבית המשפט העליון, ממנה למד כי החזקה יכולה להתקיים גם בחלוף שבועות ממועד ביצוע העבירה, (בש"פ 372/14 נוי נגד מדינת ישראל (27.01.14)).

כפי שנקבע ברע"פ 2653/15 אברהם נ' מדינת ישראל (12.08.2015), השאלה מה הוא פרק זמן "תכופ" לאחר הגניבה תלויה בנסיבות המקרה: "החזקה התכופה היא חזקה עובדתית המבוססת על ניסיון החיים. על פי חזקה זו, אדם שנמצאים ברשותו טובין גנובים זמן קצר לאחר שנגנבו יוחזק כמי שגנב אותם, או למצער קיבל אותם לרשותו בידעו שהם גנובים. מדובר בחזקה הניתנת לסתירה על ידי הנאשם. משקלה של החזקה עולה ביחס ישיר למידת הקלות בה יכול הנאשם להפריך את אמיתותה על-ידי הצעת הסברים חלופיים להימצאותם של הטובין הגנובים בידיו ...

ברי שכל שפרק הזמן שחלף מאז הגניבה ועד לרגע תפיסתם של הטובין הגנובים ברשותו של החשוד קצר יותר, מתחזקת החזקה כי היו לו יד ורגל בעבירות שנעשו בהם, ולהפך. ההכרעה בשאלה מה ייחשב ל"תכופ" תלויה במכלול נסיבות העניין, ובהן גם בטיבם וכמותם של הטובין שנגנבו (ע"פ 8584/13 שטארה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 25 (30.6.2014)). במקרה זה הוכרה החזקה התכופה כחלה גם כעבור יומיים וחצי מגניבת האופנוע ועד שהנאשם נתפס כשהוא נוהג עליו. בית המשפט העליון ציין כי הנאשם לא סיפק הסבר מניח את הדעת להימצאות האופנוע ברשותו, ובנוסף נמצאו באופנוע כלי פריצה לרכב. בנסיבות אלו נקבע כי התקיימה חזקה תכופה וכי הנאשם לא הפריך אותה.

גם בנסיבות העניין שבפנינו, הסתמכות המשיבה על קיומה של החזקה התכופה איננה מופרכת ויש בה ממש. הנסיבות בהן נתפס השעון, בתוך מעיל המשוך לעורר מס' 4 (על פי דגימת ד.נ.א) בתוך הרכב, כשאין לעוררים הסבר מניח את הדעת לראיות המפלילות אותם ובשים לב לשלל אמצעי הפריצה שנתפסו ברכב, מחזקות גם את המסקנה הלכאורית שאין בידי העוררים לסתור חזקה זו.

ה. **ברכב נתפסו מגזריים התואמות את אלה בהן בוצעה ההתפרצות באישום הראשון-**

בבדיקה של כלי הפריצה שנתפסו ברכב אל מול פיסות תיל שנלקחו ממקום הפריצה בגדר הקיבוץ נמצאה התאמה מלאה בין הסימנים שמותירים המגזריים לבין הסימנים שנמצאו על פיסות התיל. לפיכך נקבע בחוות דעתו של אייל ארונסון, מהחטיבה לזיהוי פלילי במטא"ר כי המגזריים הנ"ל הן אלה שבאמצעותם בוצע החיתוך (מסמך טו מיום 18.7.21).

1. **נסיבות מעצרו של העוררים - כאמור, העוררים נעצרו יחדיו בעת שהוסעו על ידי הנאשם מס' 1**

מאיזור הצפון לכיוון דרום. זאת לאחר שהנאשם מס' 1 עשה דרכו באותו יום בשעת בוקר מאוחרת צפונה וכעבור כשעה עשה דרכו חזרה לדרום. ברשותם נמצאו כלי פריצה רבים ומגוונים המתאימים לביצוע ההתפרצויות, כשלגבי אחד מהם נמצאה כאמור, התאמה מלאה לכלי ששימש בפועל לפריצה. הכלים ואיתם חפצים כמו כפפות ורעלה נמצאו בשלושה תיקים כמפורט בהחלטת בית המשפט קמא ודו"חות הפעולה של השוטרים שביצעו את המעצר. עוד נתפסו ברכב מספר פלאפונים ומכשיר משבש תדרים. אף שהעוררים נתפסו במהלך חודש יולי - ברכב היו פריטי לבוש שונים שנועדו ככל הנראה להסתרה ולא לחימום, כמו כפפות, חם צוואר, מעילים.

8. נסיבות אלה בהצטרפן יוצרות לכאורה מארג המבסס תשתית מספקת למעצר העוררים, כשאין מולה כל הסבר סביר ביכול להפריך את המסקנה המסתברת בדבר מעורבותם של העוררים בביצוע המעשים בצוותא, במסגרת קשירת הקשר. העוררים לא סיפקו הסבר חלופי מניח את הדעת לראיות הלכאוריות הללו וכנגד שאלות מסבכות שהוצגו להם בחקירה הם שמרו על זכות השתיקה.

העורר מס' 1 מסר בחקירתו מיום 7.7.21 כי הגיע לבדו בטרמפ באותו בוקר מאזור עזריה ליד מעלה אדומים עם רכב של אדם יהודי, וזאת תוך חיפוש עבודה וכעבור מספר שעות עצר את הרכב בו נתפס, שהסיעו גם כן כטרמפ. הוא שלל היכרות עם יתר הנוסעים ברכב, בניגוד לתוצרי האזנת הסתר, שהעידו על הקשר ביניהם ושמר על זכות השתיקה כשאלה הוטחו בו.

גרסתו של העורר מס' 1 לגבי מעשיו ביום בו נתפס נסתרו גם על ידי גרסתו של העורר מס' 2.

העורר מס' 3 שמר על זכות השתיקה כמעט באדיקות כבר מתחילת החקירה והקפיד שלא להשיב על שאלות שהיו עלולות לסבכו. בחקירתו מיום 12.7.21 אישר כי חלק מפריטי הלבוש שנתפסו ברכב שייכים לו והכחיש קשר לשעון, אך השיב כי יתכן ונגע בשעון בזמן שזה היה על רצפת הרכב. בהמשך שמר על זכות השתיקה ולא הגיב על הראיות שהוטחו בו.

9. לאור האמור, אני דוחה את טענות העוררים 1 ו-3 לגבי העדרן של ראיות לכאורה ביחס למעשים המיוחסים להם. החלטת בית המשפט קמא כי הראיות הקיימות מצטרפות לכדי מארג המספיק בשלב זה כדי לבסס סיכוי סביר להוכחת אשמתם של העוררים מבוססת ואין סיבה להתערב בה.

10. כך גם לא מצאתי לנכון להתערב במסקנה כי העבירות, אף שהן עבירות רכוש מקימות עילה למעצרו של העוררים. מדובר בהתארגנות שיטתית, מתוכננת היטב על ידי חבורה שעשתה לכאורה את דרכה במיוחד מהדרום, משטחי האזור, על מנת להתפרץ ולגנוב, תוך שחבריה מצויידים היטב.

פרט למסוכנות הנשקפת מן העוררים בשל כל אלה, קיים גם חשש להימלטות.

11. בית המשפט קמא בחן אפשרות להורות על שחרור העוררים ושוכנע כי אין חלופה היכולה לאיין את תכלית המעצר, ואינני סבורה כי טעה במסקנתו זו.

12. סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ב, 14 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.